

REGLUGERÐ

um innheimtu bifreiðagjalda o. fl.

1. gr.

Greiða skal sérstakt innflutningsgjald af bensíni (bensíngjald) og skal gjaldið nema kr. 19.96 af hverjum lítra.

2. gr.

Greiða skal sérstakt innflutningsgjald af hjólbörðum, notuðum og nýjum, og gúmmíslöngum, sem nota má á bifreiðar og bifhjól (gúmmígjald) og skal gjaldið nema kr. 45.00 af hverju kg. Gjald þetta tekur einnig til hjólbarða og gúmmíslangna, sem fylgja bifreiðum er fluttar eru til landsins.

3. gr.

Greiða skal árlega þungaskatt af bifreiðum sem hér segir:

- a. Af bifreiðum, sem nota annað eldsneyti en bensín og eru minni en 4000 kg að leyfðri heildarþyngd — öðrum en leigubifreiðum til mannflutninga og öðrum þeim bifreiðum, sem ekið er gegn gjaldi samkvæmt mælum eða greiða þungaskatt samkvæmt ökumæli:

Eigin þyngd bifreiðar kg	Þungaskattur kr.	Eigin þyngd bifreiðar kg	Þungaskattur kr.
0—1 999	93 408	3 000—3 199	125 376
2 000—2 199	98 736	3 200—3 399	130 704
2 200—2 399	104 064	3 400—3 599	136 032
2 400—2 599	109 392	3 600—3 799	141 360
2 600—2 799	114 720	3 800—3 999	146 688
2 800—2 999	120 048		

- b. Af bifreiðum, sem nota annað eldsneyti en bensín og eru 4 tonn eða meira að leyfðri heildarþyngd, greiðist þungaskattur í formi gjalds fyrir hvern ekinn kílómetra samkvæmt ökumæli. Af tengi- og festivögnum, sem eru yfir 6 tonn að leyfðri heildarþyngd, greiðist þungaskattur á sama hátt. Ákvæði reglugerðar þessarar eiga við tengi- og festivagna jafnt sem bifreiðar eftir því sem við á.

Leyfð heildarþyngd bifreiðar tonn	Gjald fyrir hvern ekinn km kr.	Leyfð heildarþyngd bifreiðar tonn	Gjald fyrir hvern ekinn km kr.
4,0— 4,9	3.74	15,0—15,9	6.00
5,0— 5,9	3.92	16,0—16,9	6.30
6,0— 6,9	4.10	17,0—17,9	6.59
7,0— 7,9	4.27	18,0—18,9	6.87
8,0— 8,9	4.44	19,0—19,9	7.17
9,0— 9,9	4.61	20,0—20,9	7.46
10,0—10,9	4.79	21,0—21,9	7.74
11,0—11,9	4.96	22,0—22,9	8.03
12,0—12,9	5.13	23,0—23,9	8.33
13,0—13,9	5.43	24,0—24,9	8.61
14,0—14,9	5.71	25,0—25,9	8.90

- c. Af leigubifreiðum til mannflutninga allt að 8 farþega, sem nota annað eldsneyti en bensín, greiðist þungaskattur í formi gjalds fyrir hvern ekinn kílómetra samkvæmt ökumæli. Gjald þetta nemur kr. 3.74 á kílómetra.

- d. Eigendur þeirra bifreiða, er um getur í a-lið þessarar greinar og 14. gr. geta að eigin vali greitt þungaskatt í formi gjalds fyrir hvern ekinn kílómetra samkvæmt ökumæli í stað fasts árgjalds. Gjald fyrir hvern ekinn kílómetra skal þá vera kr. 3.74. Greiða skal þá 1/12 hluta gjaldsins samkvæmt a-lið 3. gr. eða 14. gr. eftir því sem við á, fyrir hvern mánuð sem bifreiðin er í notkun án þess að vera útbúin viðhlítandi ökumælubúnaði. Mánuður í þessu sambandi teljast 15 dagar eða fleiri en 14 dögum eða færri skal sleppt. Bifreiðaeftirlitsmaður skal skrá í athugasemdadálk skráningarskírteinis bifreiðar, hvort greiða skuli þungaskatt samkvæmt ökumæli eða fast árgjald.

Frá þeirri stundu er bifreiðaeftirlitsmaður hefur viðurkennt ökumælisútbúnað þeirra bifreiða, er hér um ræðir, gilda um þær öll þau ákvæði þessarar reglugerðar, er að ökumælum lúta svo og ákvæði reglugerðar nr. 283/1975.

- e. Þegar greiddur hefur verið þungaskattur af bifreið skv. b- og c-liðum þessarar greinar fyrir 30 000 km akstur á einu almanaksári skal þungaskattur miðast við að veittur sé 10% afsláttur af kílómetragjaldi sem til fellur umfram 30 000 km og að 45 000 km og 20% af kílómetragjaldi umfram 45 000 km.

Afsláttur kemur til framkvæmda við fyrsta uppgjör eftir að akstur hefur náð framangreindum mörkum. Réttur til endurgreiðslu fylgir bifreið þótt eigendaskipti verði.

Um ísetningu ökumæla, innsiglungu, álestur og viðgerðir svo og um skyldur umráðamanns bifreiðar varðandi álestur, færslu ökubókar o. þ. h. gilda ákvæði reglugerðar um ökumæla nr. 283/1975.

Verði ágreiningur um gerð bifreiðar og gjaldskyldu sker fjármálaráðherra úr.

4. gr.

Nú er bifreið eða festi- eða tengivagn eingöngu notuð við flutninga þar sem leyfður heildarþungi bifreiðarinnar nýtist ekki til fulls og á þá eigandi bifreiðarinnar rétt á að gjaldskylda sé miðuð við aðra þyngd en leyfða heildarþyngd. Slík þyngd er hér eftir nefnd skráð þyngd. Skráð þyngd, sem skattur er greiddur af, skal aldrei vera minni en 13 000 kg sé um bifreið að ræða en 6000 kg sé um vagn að ræða. Skráð þyngd, sem greiðsla er miðuð við, má og aldrei vera minni en eigin þyngd bifreiðarinnar né sé slík skráning til skemmri tíma en 12 mánaða. Bifreiðaeftirlit ríkisins ákveður hver sé skráð þyngd bifreiðarinnar.

Bifreiðaeftirlit ríkisins færir upplýsingar um skráða þyngd í skráningarskírteini. Að lokinni færslu í skráningarskírteini og álestur á ökumæli bifreiðarinnar miðast þungaskattur við hina skráðu þyngd. Nú verður uppvíst að heildarþyngd bifreiðarinnar er meiri en hin skráða þyngd og skal þá heimild til notkunar skráðrar þyngdar þegar afmáð úr skráningarskírteini. Jafnframt skal um leið ákvarða þunga-skatt af bifreiðinni tveimur gjaldskrárflokkum hærri en leyfð hámarksþyngd segir til um fyrir innheimtutímabil það, þegar brotið varð uppvíst, og þrjú þau næstu. Sé um að ræða bifreið í hæsta eða næst hæsta gjaldskrárflokki skal hækka skattinn á hvern ekinn kílómetra um krónutölu sem sé jöfn mismun upphæðar efsta gjaldflokks og þess þriðja að ofan talið. Ákvörðun þessa skal færa í skráningarskírteini.

Hækkun gjaldskrárflokks fylgir bifreið í þrjú næstu innheimtutímabil eftir brot þó svo um eigendaskipti verði að ræða.

5. gr.

Bifreiðar erlendra sendisveita eru undanþegnar gjaldi skv. 3. gr. svo og bifreiðar erlendra ræðismanna ef þeir eru eigi íslenskir ríkisborgarar.

Eigendur jeppabifreiða eiga rétt á endurgreiðslu á helmingi skatts skv. a-lið

3. gr. með eftirtöldum skilyrðum:

- a. Þeir lýsi því yfir, að bifreiðarnar hafi verið notaðar næstliðið ár að mestu eða öllu leyti við landbúnaðarstörf.
- b. Þeir sanni með vottorði hlutaðeigandi skattstjóra, að eigandi bifreiðarinnar hafi haft meiri hluta atvinnutekna sinna næstliðið ár, að frádregnum kostnaði við öflun þeirra, af búrekstri.

6. gr.

Gjalddagi skatts þess, sem um ræðir í a-lið 3. gr., er 1. janúar árlega en eindagi 1. apríl og skal skatturinn innheimtast fyrir hvert ár þar sem bifreiðin er skráð í ársbyrjun. Skattskyldan telst frá afhendingu skráningarmerkis, ef um nýskráða bifreið er að ræða, ella frá 1. janúar það ár sem skattur er greiddur. Skatturinn telst fyrir heila mánuði þannig að 15 dagar eða fleiri teljist heill mánuður en færri dögum skal sleppt.

Skattinn skal sá greiða, sem er skráður eigandi á gjalddaga eða síðast var það ef bifreið er afskráð sem ónýt. Hafi bifreið skipt um eiganda (nothafa) án þess að það hafi verið tilkynnt til skráningar hvílir greiðsluskyldan jafnframt á hinum nýja eiganda (nothafa).

Þungaskattur skv. b-, c- og d-lið 3. gr. skal innheimtur ársþriðjungslega eftir 4 og er gjalddagi skattsins 11. febrúar, 11. júní og 11. október en eindagi 21. dagur sömu mánaða. Skal skatturinn innheimtast fyrir hvern ársþriðjung þar sem bifreið er skráð þegar álestur fer fram.

Í lok hvers ársþriðjungs, þ.e. á síðustu 10 dögum ársþriðjungs eða fyrstu 10 dögum næsta ársþriðjungs, skal eigandi eða umráðamaður bifreiðar, án sérstakrar tilkynningar koma með bifreið sína til eftirlitsmanns fjármálaráðuneytisins (t.d. bifreiðaeftirlitsmanns, lögreglumanns eða hreppstjóra) og láta lesa á og skrá stöðu ökumælis.

Um nánari tilhögun á innheimtu þungaskatts skv. ökumælum og álestri ökumæla vísast til reglugerðar nr. 283/1975.

Lækka skal eða endurgreiða skatt skv. a-lið 3. gr. að rétttri tiltölu hafi skattskyld bifreið verið afskráð sem ónýt eða skráningarmerki bifreiðar verið afhent lögreglustjóra í skráningarumdæmi hennar til geymslu í a.m.k. 30 daga samfellt. Við útreikning á frádrætti skattsins skal miðað við heila mánuði þannig að meira en hálfur mánuður skal reiknast sem heill mánuður en hálfum mánuði eða minna skal sleppt.

7. gr.

Eigi skal endurgreiða af bifreið skatt sem greiddur hefur verið af henni út árið þótt skipt sé um eiganda að henni eða hún flutt í annað skráningarumdæmi, heldur skal greiðslan gilda fyrir þá bifreið allt árið, hver sem eigandi hennar er eða hvert sem hún er flutt á landinu.

8. gr.

Viðurlög ef gjöld skv. a-lið 3. gr. eru ekki greidd:

Við aðalskoðun bifreiðar ár hvert skal eigandi hennar eða umráðamaður færa sönnur á, að greiddur hafi verið af henni gjaldfallinn þungaskattur svo og skráningar-gjald og váttryggingariðgjald ökumanns. Að öðrum kosti skal skoðunarmaður neita um skoðun á bifreiðinni, taka af henni skráningarmerki og afhenda þau lögreglustjóra en lögreglustjóri skal ekki afhenda þau aftur fyrr en færðar hafa verið sönnur á greiðslu fyrirnefndra gjalda.

Skráning og/eða umskráning bifreiðar skal ekki fara fram nema framangreind gjöld hafi áður verið greidd af bifreiðinni til næstu áramóta.

Sé ekki komið með bifreið til skoðunar á tilskildum tíma og gjöld af henni ekki greidd á réttum gjalddaga, skal lögreglustjóri, eftir kröfu skattheimtumanns eða skoðunarmanns, taka af bifreiðinni skráningarmerki til geymslu svo sem að framan segir.

Þungaskattur af bifreiðum og váttryggingariðgjald ökumanns hafa lögtaksrétt. Bifreiðin skal vera að veði fyrir gjöldum þessum og skal það veð ganga fyrir öðrum veðum.

9. gr.

Viðurlög skv. b-, c- og d-lið 3. gr.:

Komi í ljós við eftirlit, að ökumælir sé eigi innsiglaður svo sem fyrir er mælt, svo og ef ökutæki hefur verið í notkun án þess að mælir þess hafi verið virkur, greiðir eigandi og/eða umráðamaður bifreiðarinnar sekt sem nemur þungaskatti af 5000 km akstri á mánuði, en 15 000 km akstri á mánuði við ítrekað brot. Sektin miðast við b-, c- og d-lið 3. gr. eftir því sem við á og innheimtist eins og um venjulegan álestur væri að ræða.

Ef í ljós kemur við skoðun bifreiða eða við álestur ökumælis, að ökumælir eða ökumælisbúnaður er ekki virkur eða að mælir telur rangt og ætla má, að eigandi og/eða umráðamaður bifreiðar hafi verið grandalaus, getur viðkomandi innheimtumaður ríkissjóðs ákvarðað skattinn samkvæmt því sem telja má sennilegan akstur að viðbættu 10% álagi.

Misnotkun ökumælis, rof innsiglis á honum eða ítrekuð vanræksla samkvæmt framansögðu varðar sektum allt að kr. 500 000 nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.

Nú vanrækir eigandi að láta setja ökumæli í bifreið sína á tilskildum tíma, og hann nýtur eigi til þess sérstakrar undanþágu frá Bifreiðaeftirliti ríkisins, og skal þá lögreglustjóri, eftir kröfu viðkomandi innheimtumanns ríkissjóðs, stöðva bifreiðina hvar sem til hennar næst og taka skráningarmerki hennar til geymslu uns ökumælir hefur verið settur í bifreiðina.

10. gr.

Heimilt er að veita sérstaka undanþágu frá því, að komið sé með bifreið, sem greiða skal af þungaskatt skv. b-, c- og d-lið 3. gr., til álesturs, ársþriðjungslega ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, svo sem ófærð eða veikindi, enda hafi beiðni þar að lútandi borist viðkomandi innheimtumanni með hæfilegum fyrirvara. Sé ekki komið með bifreið til álesturs á tilskildum tíma skal innheimtumaður leggja sekt á eiganda eða umráðamann bifreiðar, er nemi kr. 500 á hvern dag sem liður frá þeim tíma, sem ákveðinn er til álesturs skv. 4. mgr. 6. gr. og þar til komið er með bifreiðina til álesturs.

Heimilt er innheimtumanni þó að fella niður sekt þessa hafi sérstakar ástæður orðið til þess, að ekki varð komið með bifreið til álesturs á réttum tíma, enda hafi fullnægjandi greinargerð borist innheimtumanni um orsök tafarinnar innan tveggja vikna frá lokum þess tímabils, er tilgreint er til álestrar ökumæla. Að öðru leyti er niðurfelling sekta samkvæmt þessari grein óheimil nema sérstakt samþykki fjármálaráðuneytisins komi til.

11. gr.

Bifreið, sem í Bifreiðaskrá er talin nota annað eldsneyti en bensín, skal talin vera slík hvað skatti viðkemur þangað til eigandi eða umráðamaður sannar fyrir lögreglustjóra (bifreiðaeftirliti) að hún noti þar eftir bensín fyrir eldsneyti.

Eigandi eða umráðamaður bensínbifreiðar sem setur í bifreið sína hreyfil er notar annað eldsneyti en bensín skal tilkynna lögreglustjóra (bifreiðaeftirliti) breytinguna jafnskjótt og hún kemur til framkvæmda.

Nú kemur í ljós, að bifreið notar annað eldsneyti en bensín, en hún hefur ekki verið skráð sem slík, og skal þá hvað skattinn snertir telja að hún hafi verið þannig frá síðustu aðalskoðun nema eigandi eða umráðamaður sanni, að svo hafi ekki verið.

12. gr.

Innheimtu framanritaðra gjalda annast lögreglustjórar, en í Reykjavík tollstjóri, og fer um reikningsskil eftir því sem fjármálaráðuneytið skipar fyrir. Bensíngjald og gúmmígjald skal innheimt með aðflutningsgjöldum og njóta sömu lögverndar og þau.

Heimilt er að veita innflytjendum gjaldfrest á greiðslu innflutningsgjalds af bensíni. Skal fresturinn miðast við sölu af birgðum og aldrei vera lengri en svo að gjaldið sé greitt áður en tveir mánuðir eru liðnir frá lokum sölumánaðar.

Innflytjandi skal telja fram af sölu af birgðum í hverjum mánuði eigi síðar en viku áður en gjaldfresti lýkur. Fresturinn skal því skilyrði bundinn að sé gjaldið ekki innt af hendi á nákvæmlega réttum tíma getur innheimtumaður látið lögregluna stöðva atvinnurekstur viðkomandi þar til full skil eru gerð, með því m. a. að setja skrifstofur, útsölur, tæki og vörur undir innsigli.

13. gr.

Heimilt er að endurgreiða innflutningsgjald af bensíni ef sönnur eru færðar á, að það hafi ekki verið notað eða verði ekki notað til bifreiða. Um endurgreiðsluna gilda ákvæði reglugerðar nr. 284/1975.

14. gr.

Uns ákveðið er með auglýsingu um gildistöku c-liðar 3. gr. er eigendum leigubifreiða til mannflutninga allt að 8 farþega, sem nota annað eldsneyti en bensín, og ekið er gegn gjaldi skv. löggiltum mælum, heimilt að greiða í stað gjalds fyrir hvern ekinn kílómetra fast árgjald sem hér segir:

Eigin þyngd bifreiðar kg	Þungaskattur kr.	Eigin þyngd bifreiðar kg	Þungaskattur kr.
0—1 999	121 430	3 000—3 199	162 989
2 000—2 199	128 357	3 200—3 399	169 915
2 200—2 399	135 283	3 400—3 599	176 842
2 400—2 599	142 210	3 600—3 799	183 768
2 600—2 799	149 136	3 800—3 999	190 694
2 800—2 999	156 062		

Nú hafa aðrar þær dísilbifreiðar, sem eru undir 4000 kg að leyfðri heildarþyngd, eigi öikumæli til þungaskattsákvörðunar, en er ekið gegn gjaldi skv. löggiltum gjaldmæli, og skal þá greiða fast árgjald af þeim eftir sömu gjaldskrá og gildir skv. þessari grein fyrir leigubifreiðir til mannflutninga.

15. gr.

Reglugerð þessi er sett skv. heimild í lögum um fjáröflun til vegagerðar nr. 79 6. september 1974 og nr. 78 23. desember 1975 um breyting á þeim lögum.

Reglugerðin öðlast gildi 1. janúar 1977 en hækkun gjalds fyrir hvern ekinn km sbr. b-lið 3. gr. tekur þó eigi gildi fyrr en að afloknu 1. álesturstímabili. Sé ekki komið með bifreið til álestrar á réttum tíma skal allur akstur talin hafa farið fram á hinu hækkaða gjaldi.

Fjármálaráðuneytið, 27. desember 1976.

Matthías Á. Mathiesen.

Jón Sigurðsson.